

להקדיש
את כל כוחותי
ואף להקריב את
חיי
להגנת המולדת
וחרות ישראל

סמ"ר חיים ויקטור אביטל (אבוטבול)
בן דינה וסם

"אביטל חיים — שתי מילים אלה מבטאות אצלי שתי עינים יפהפיות, פתוחות תמיד, מבטן נוקב, צמאון לדעת ולעולם לא תרוינה. מעולם לא דאיתי עינים אלה נסגרות" — דברי מורו שלמה דדו.

חיים אביטל נולד בכ"ז בניסן תשי"ו 14.4.50 בירושלים.

בהיותו ילד רך בשנים עברה משפחתו להתגורר בתל-אביב. כאן בילה את שנות ילדותו למד בבית הספר היסודי ואח"כ המשיך ולמד במגמה ההומנית בבית הספר "אליאנס".

לצה"ל התגייס ביולי 1968, עבר טירונות, קורס מקצועות טנקים ואח"כ סיים בהצלחה קורס מפקדי טנקים. מצוייד בידע שרכש ובנסיונו יצא, לצד חבריו, אל קו התעלה ולחם זמן ממושך במלחמת ההתשה. הוא מלא בקרבות תפקיד של מט"ק ואח"כ תפקיד של סמל מבצעים.

בכל התפקידים שהוטלו עליו גילה אומץ ומסירות למופת.

חיים היה תותחן מצטיין ובאחד המטווחים התלהב מפקדו כל כך מפגיעותיו עד שהכריז ברשת הקשר כי הועלה בדרגה. לאחר שסיים את שירותו הצבאי, החל בלימודים בפקולטה להנדסת מכונות בטכניון בחיפה. אל המלחמה נקרא לאחר שסיים בהצלחה שתי שנות לימודים.

הוא השתתף בקרבות הבלימה בגזירה המרכזית של התעלה לצד חיילי החטיבה. בתום שלושה ימי לחימה קשים, השתתף בקרב על כיבוש מתחם "מכשיר", ושם נפל יחד עם שלושת חבריו לטנק. הדבר היה בייג בתשרי תשל"ג 9.10.73.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

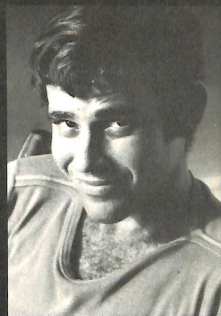
שמואל אבי-שאול נולד בתל-אביב בג' כסלו תש"ח (16.11.1947). גדל והתחנך ברמת השרון כאן למד בבית הספר העממי, ובבית הספר התיכון במגמה ההומאנית.

לצה"ל התגייס בשנת 1965, התנדב לחיל הים, והיה בקורס חובלים. במלחמת ששת הימים שירת על המשחתת "חיפה". לאחר המלחמה עבר, לפי בקשתו, קורס קציני שריון, והוצב באיוור התעלה. שמואל לחם במלחמת ההתשה, ולאחר שחרורו עבד כחצי שנה כקצין בטחון לאל"על. הוא חזר לצה"ל ולמלחמת ההתשה בתפקיד סגן מפקד פלוגת טנקים. בקרבות עם האוייב נפצע שמואל כמה פעמים, ואף קיבל ציון לשבח על חלקו בהדיפת פשיטת קומנדו מצריה.

עם תום מלחמת ההתשה השתחרר מן הצבא בתפקיד מפקד פלוגת טנקים ונשא לו לאשה את דפנה.

שמואל אבי-שאול הגיע מחו"ל ביומה השלישי של המלחמה, והצטרף אל כוח נתי, שלחם ברמה, בתפקיד של מפקד פלוגה. הוא נפל בקרבות על המובלעת בט"ז בתשרי תשל"ד (12.10.1973).

בן עשרים ושש בנפלו.

רס"ן שמואל אבי-שאול הי"ד
בן הדורה ושלוש ז"ל

סמ"ר משה אהרוני הי"ד
בן סווי ואריה ז"ל

משה אהרוני נולד ברומניה בי"ד באב תש"ז (28.7.1947), הוא למד בביה"ס היסודי ביטושן ברומניה, ואח"כ המשך ולמד בביה"ס התיכון באותה עיר. הוא הצליח בלימודיו ובמיוחד הצטיין במקצועות הריאליים. חברים רבים היו לו למשה במקום מושבו. חברים אלה שומרים גם עתה על קשר עם בני משפחתו בישראל. לאחר שסיים את לימודיו בביה"ס התיכון עלתה משפחתו לישראל והתישבה בעיר רמת-גן.

משה התגייס לצה"ל בחדש אוגוסט 1966, עבר קורס מפקדי טנקים. משה נפצע קשה בהתפוצצות מוקש בימי הקרבות של מלחמת ההתשה. הדבר קרה מחדש וחצי לפני שחרורו מצה"ל למרות פציעתו הקשה התנדב לחזור, ולשרת ביחידה קרבית.

לאחר השחרור למד באוניברסיטה העברית וקבל תואר ראשון במתמטיקה ובפיזיקה. הוא עמד לפני קבלת התואר השני. במקביל כלכל את עצמו מעבודתו כאסיסטנט בפקולטה לפיסיקה והיה גם מורה בתיכון.

לצורך עבודת ההוראה חבר משה ספר להוראת המתמטיקה.

זמן קצר לפני המלחמה החליטו הוא וחברתו לבוא כברית הנישואין.

משה אהרוני נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973). בקרב על מיתחם "מיסורי" הוא מלא בקרב תפקידו של מפקד טנק.

בן עשרים וחמש בנופליו.

זאב (זאביק) אורפז נולד בג' אלול תש"ט (28.8.1949) בקיבוץ שמיר, שבגליל העליון. כאן גדל והתחנך. את לימודיו התיכוניים עשה במוסד החינוכי של השומר הצעיר, בקיבוץ עמיר. שנות לימודיו עמדו בסימן הסקרנות, וחיפוש דרך עצמאית בחיים.

לצה"ל התגייס בחודש אוקטובר 1967, עבר קורס נהגי טנקים ותותחני טנקים, ושרת בחזית התעלה במלחמת ההתשה.

עם שחרורו חזר לקיבוץ, והשתלב בחיי החברה בו. הוא היה בעל מחשבה מקורית מאוד, ועסק בהמצאות שונות. בין היתר המציא משחק חברתי לדינמיקה קבוצתית. הכנת המשחק הושלמה לאחר מותו.

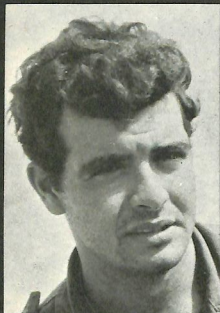
כמה חדשים לפני המלחמה החליט לנסות לגור בעיר. בתקופה זו עבד כמדריך גנ"ע בבית ספר תיכון בתל-אביב.

זאב אורפז נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על כיבוש מיתחם "מיסורי", במערכה על הרחבת ראש-הגשר. הוא שימש בתפקיד איש צות בטנק.

בן עשרים וארבע בנפלו.

סמל זאב אורפז הי"ד
בן מנחם וציפורה

סמ"ר אמיר אזכיראלי הי"ד
בן אלדד ופרנקה

אמיר נולד בב' כסלו תש"י (23.11.1949) בגבעת ברנר. בגיל שנתיים עברה משפחתו לנור בחיפה, לבית החולים רמב"ם, שם עבד אביו כרופא. בחג הפסח תשכ"ד עברה המשפחה להתגורר בחדרה, ובה סיים את לימודיו התיכוניים.

לצה"ל התגייס ב-12 באוגוסט 1967, ושרת בראשית דרכו כתותחן בטנק. לאחר-מכן היה למפקד טנק. אמיר השתתף בקרבות ההתשה והצטין בהם כלוחם אמיץ. בין היתר נטל חלק בהפגזות על בתי-הזיקוק של המצרים בסואץ, ובהטבעת שחים מספינותיהם בפורט-סעיד.

לאחר שחרורו מהצבא נסע לאיטליה ולמד שם במשך שנה הנדסת חשמל. באוקטובר 1971 נתקבל להמשך לימודיו באוניברסיטת הנגב שבבאר שבע, והמשיך ללמוד עד לגיוסו לצבא ביום הכיפורים תשל"ד. אמיר ביקש לסיים את חוק לימודיו באוניברסיטה, להגיע לתואר שני בהנדסת חשמל, ולעבוד במשרד הבטחון או בתעשיית אחרת הקשורה בהגנת המדינה.

אמיר היה אחלט מעולה. הוא השתתף בקורסים במכון "ווינגייט", ובקורס צלילה באילת. תחביביו האחרים היו צילום אמנותי, ציור ופיסול בעץ.

אמיר אזכיראלי נפל בקרבות הבלימה בגזרה המרכזית בסיני בל"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בהיותו עם שלושת חבריו בטנק אחד. במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

על גבורתו במלחמה זו הוענק לו עטור המופת.

בן עשרים וארבע בנפלו.

צביקה אלישע נולד בח"א בכ"ה ניסן תשי"ד (28.4.1954), כבן בכור למשפחה. למד וסיים את בית הספר התיכון "עירוני ז", במגמה הביאלוגית.

צבי גילה הצטיינות בלימודיו, ואהב אותם מאוד. בזמנו הפנוי קרא ספרות יפה, והתנדב לעזור ולסייע במועדון לעזורים.

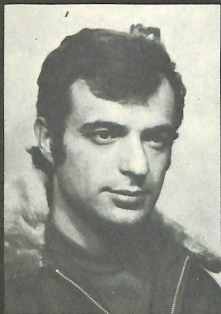
צביקה התגייס לצה"ל בחודש אוגוסט 1972. הוא עבר קורס נהגי טנקים, ושרת בתפקיד זה מספר חודשים בבסיס הדרכה בדרום. הוא הצטרף ליחידתנו במהלך הקרבות, במסגרת תגבורות, שקיבלנו.

צבי אלישע נפל בקרב על מתחם "מיטורי" בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973). במלחמה שימש בתפקיד נהג טנק.

בן תשע עשרה בנפלו.

רב"ט צבי אלישע הי"ד
בן נורית וששון

סרן מאיר אלפרט הי"ד
בן צבי ופרומה

מאיר אלפרט נולד בעיר לואן, שבצרפת בט"ו סיון תש"ח (13.6.1948). בהיותו בן שנה עלתה משפחתו לישראל. המשפחה השתכנה בעיר כפר סבא, וכאן למד מאיר בבית"ס ע"ש אוסישקין את לימודיו התיכוניים עשה בבית הספר המקצועי "אורט", שבמקום.

מאיר הגיע להישגים נאים בלימודיו. אהב לקרוא, והצטיין בכושר ביטוי מפותח בכתב ובעל"פה.

לצה"ל התגייס בחודש יולי 1967. עבר קורס נהגי טנקים. אחר-כך עבר גם קורס מפקדי טנקים וקורס קציני שריון. כמו רוב חבריו היה שותף לתקריות האש היום יומיות בחזית התעלה בימי מלחמת ההתשה. בין היתר שהה בימים אלה ב"מוצב המזח", וב"עין מוסה".

לאחר שחרורו החל ללמוד משפטים באוניברסיטת תל-אביב, ובמקביל עבד בחברה ליצור אמצעי הוראה.

בחודש אוגוסט, חודשיים לפני המלחמה נשא לאשה את ציפי. עתה ביקש לסיים את לימודים, להתבסס מבחינה כלכלית, ולהיות לעור להוריו.

מאיר אלפרט נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על מיתחם "טיסורי", במערכה על הרחבת ראש-הגשר. במלחמה נשא בתפקיד סגן מפקד פלוגה.

בן עשרים וחמש בנפלו.

שמואל אפריאט נולד בט"ז אב תשי"ד (15.8.1954) בעיר לראש, שבמרוקן הספרדית, למשפחה שומרת מסורת. בשנת 1961, בהיותו בן שבע עלתה משפחתו ארצה, והתיישבה בעיר דימונה. כאן למד וסיים את לימודיו בבית הספר העממי "רתמים", ובבית-הספר התיכון מקצועי "עמל".

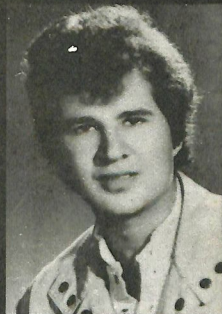
היה נער חברותי מאוד, נקלט בקלות בסביבתו החדשה, והצליח לרכז סביבו את בני גילו בשכונה, בה התגורר. יהד עמם הפעיל חוגים לצורך, ומקצועות ספורט שונים ככדורגל, כדורסל ושחיה. במקצוע ספורטיבי זה הצטיין במיוחד.

לצה"ל התגייס שמואל בחודש פברואר 1973. עבר טירונות שריון, קורס תותחני טנקים, וליחידתנו סופה בעת הלחימה כתגבורת.

עוד לפני שסיים את שרותו הצבאי הסדיר ידע כי עם שחרורו יחזור לעבודה במפעל "פרינגלס", כמסגר - מקצוע, בו עבד באותו מפעל עוד בטרם גויס לצה"ל.

שמואל אפריאט נפל בקרב על מוצב "מיסוריי", בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973), במערכה על הרחבת ראש-הגשר, כשהוא משמש איש צות בטנק.

בן תשע עשרה בנופלו.

רב"ט שמואל אפריאט הי"ד
בן אברהם ומרים

סמל איתן אפרת הי"ד
בן אריה וירדנה

איתן אפרת שתל שדה של הארטישוקים, אך את פריים כבר לא זכה לראות.

הוא נולד בר' חשון תשי"י (29.10.1949) בירושלים. אחר-כך עקרה המשפחה למושב ניר צבי, שליך רמלה, ואיתן למד בקיבוץ "נצר סירני". כאן למד בבית הספר היסודי, ובבית הספר התיכון.

לצה"ל גויס בחדש פברואר 1968. עבר קורס נהגי טנקים, ואחר-כך היה מדריך בבית הספר לשריון, ושרת בקו התעלה במלחמת ההתשה.

עם שחרורו מצה"ל החל לעבוד בחברה לעבודות עפר כדי לממן את לימודיו בפקולטה לחקלאות ברחובות. הוא נשא לאשה את סווי, ומגישואים אלה נולדה הבת מיה. המשפחה הצעירה חזרה ל"ניר צבי", ואיתן, במקביל להמשך לימודיו האקדמאיים, החל להתמחות בגידולי שדה, ולפתח משק חקלאי. שדה הארטישוקים היה נסיונו הראשון בתחום זה.

איתן אפרת נפל בכ"ד בחשרי תשל"ד (20.10.1973), בקרב על כיבוש מתחם "מיסורי", במערכה על הרחבת ראש-הגשר. מילא תפקיד נהג טנק.

בן עשרים וארבע בנפלו.

אמנון נולד בכ"ה טבת תש"י (14.1.1950) במושב באר-טוביה. ילדותו עברה עליו בקיבוץ עין-חרוד, ואחר כך עבר עם משפחתו אל העיר חיפה. שם למד בבית הספר התיכון "עירוני ה'" במגמה ההומאנית. הוא התבלט כתלמיד חרוץ ושקדן. למרות שחי בעיר נותר ליבו כבאר-טוביה, והוא מיהר לשם בחופשותיו, אל ביתו של דודו.

לצו"ל התגייס בחודש אוקטובר 1968. עבר קורס נהגי טנקים, קורס תותחני טנקים, קורס מפקדי טנקים והשתתף בקרבות מלחמת ההתשה. באחת מתקריות האש שם נפצע, ולאחר שהחלים חזר ליחידתו.

אמנון נשא לאשה את יעל, והחל לעבוד בחברת "ונדומט", שבבעלות המשפחה. הוא שאף ללמוד באוניברסיטה מינהל עסקים, ולסייע בהרחבת העסק.

אמנון אריאל נפל בי"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על מוצב "טלביזה", במערכה לבלימת האויב בגזרה המרכזית בסיני. הוא מילא תפקיד מפקד טנק.

אילת, בתו של אמנון, נולדה ארבעה חודשים לאחר שנפל. ניר ונצר לגבורתו.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר אמנון אריאל הי"ד
בן יעקב וסטפי

סמל רפאל (רפי) בובליל הי"ד
בן ויולה וסומני

חדשיים לאחר שעלתה משפחת בובליל לישראל נולד בנה רפאל. היה זה בי"ד אב תש"ד (13.8.1954). ימי ילדותו עברו עליו ברמת גן. כאן למד בבית הספר העממי "המנחם", ואחר כך בבית הספר התיכון מקצועי "אורט". לאחר בית הספר התיכון השלים את לימודיו התיכוניים בבית ספר אקסטריני.

רפי היה בן למשפחה שומרת מסורת. עיתותיו הפנויות היו קשה, שבין קודש לחול: הוא היה פעיל בבית הכנסת השכונתי מחד גיסא, ועסק בצילום, בגידול דגי נוי, ובמלאכת מחשבת מאידך גיסא.

בחדש אוגוסט 1972 גוייס לצה"ל, ולתפקיד של טכנאי במפקדת החטיבה. רפי מצא סיפוק רב בעבודתו, וביקש להמשיך לשרת אחר כך בצה"ל כאיש קבע. בימי מלחמת ההתשה הגיש הצעת ייעול לתדילוק טנקים בקרב הקרמיים, והצעתו נתקבלה.

הוא יזכר תמיד כנעים הליכות וכטוב לב, כמי שמקיים מצוות שבין אדם למקום, ומעלה במצוות, שבין אדם לחברו.

במלחמה שרת כאיש חימוש במפקדת החטיבה. תחת אש וסכנה אץ להחיש עזרה לכלי רכב של לחמינו.

רפאל בובליל מת ממחלה קשה בני שבט תשל"ד (26.1.74).

בן תשע עשרה בנפלו.

יהונתן (יוני) בוימפלד נולד בי"ז טבת תש"ט (18.1.1949) ברמת גן, כבן יחיד למשפחתו. הוא למד כאן בבית הספר היסודי, ואחר כך למד בבית ספר תיכון עיוני במגמה הריאלית.

בשנת 1967 התגייס לצה"ל. עבר קורס מפקדי כיתות, ואחר כך הוצב כמש"ק מודיעין באגף המודיעין. במילואים שימש כמש"ק מבצעים. חבריו וזכרים אותו מאז כאדם עדין, שקט, ובעל כושר רב של שליטה עצמית.

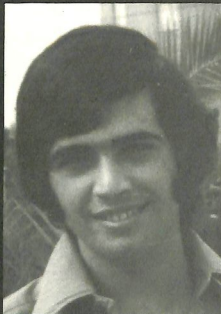
לאחר שחרורו מן הצבא יצא לטייל בחו"ל, ואחר כך החל ללמוד באוניברסיטת ירושלים. תחילה למד בחוג לכלכלה, ואחר-כך עבר ללמוד בחוג ליחסים בין-לאומיים. בשנת 1972 לוקחה ממנו אמו, והוא נותר יחיד לאביו.

יהונתן בוימפלד נפל בי"ח בתשרי תשל"ד (19.10.1973), בקרב על ציר "לכסיקון". במלחמה מילא תפקיד מש"ק מודיעין.

בן עשרים וארבע בנפלו.

סמל ראשון יהונתן בוימפלד הי"ד
בן דבורה ז"ל ודוד

סמל יצחק ביטרן הי"ד
בן מזל ויום־טוב

הוא נולד בי"ט סיון תשי"א (23.6.1951) בשכונת התקווה בתל־אביב, למשפחה של עולים חדשים, שבאה לישראל מתורכיה. אחר־כך עברה המשפחה לגור בעיר בתים. כאן סיים את לימודיו בבית הספר העממי. את לימודיו התיכוניים עשה בבית הספר "אורט" בחולון, במגמת המכניקה הערינה.

משחר ילדותו נודעה בו חיבה מיוחדת לתעופה ולמטוסים. בימי נערוֹתו היה פעיל בחוג לטייס, וגם בצה"ל ביקש לשרת כטייס. כשנבצר ממנו הדבר חר בשריון. במסגרת החייל עבר קורס תותחני טנקים, ובתפקיד זה שימש במלחמת ההתשה. הוא נפצע במלחמה זו מרסיסי פגז, ולאחר שהחלים חזר ליחידה.

כשחזר אל החיים האזרחיים, לאחר שחרורו, שב אל אהבתו הישנה — הטייס, הפעם כאיש התעשייה האזרחית. בתוך פרק זמן קצר זכה להמישה פרסי ייעול על שכלולים והמצאות בתחום הליכי הייצור. אותה עת כבר תכנן להמשיך וללמוד אורינואוטיקה בטכניון בחיפה.

בי"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973) נפצע קשה בקרב על מוצב "טלוייה, ונפטר מפצעיו בדרכו לבית החולים. במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

"תפילתי היא, שבחורים אין ספור כמו אבי, ימלאו את הארץ, יבנוה, ישרתוה ויחיו בה בשלום" — אביו.

אברהם בלום נולד בירושלים בכ"ד אייר תש"ט (23.5.1949).

בירושלים למד בעיר בביה"ס היסודי, ואחר כך המשיך ולמד בבית הספר התיכון "לדונמא" במגמה הריאלית. אברהם נולד למשפחה דתית, המעוגנת היטב ברוח המסורת ואהבת ארץ ישראל.

היה חבר בתנועת "בני עקיבא" וקנה לו שם חברים רבים. לצד פעולתו בתנועה אהב להאזין למוסיקה וחייב את ענף השחיה.

לצה"ל התגייס בספטמבר 1967. הוא שירת בצבא במסגרת גרעין של נח"ל דתי, ויחד עם חבריו היה בין היתר בקבוצת "עין הנצי"ב".

לאחר שחרורו למד בטכניון הנדסת בנין, ועמד להתחיל בשנת הלימודים הרביעית.

שמונה שבועות לפני נפילתו בקרב נשא לו לאשה את שרה.

אברהם בלום נפל מפגיעת טיל אויב מצרי בכ"ו בחשרי תשל"ד (22.10.1973). במלחמה מלא תפקיד של חובש.

בן עשרים וארבע היה בנפלו.

רב"ט אברהם (אבי) בלום הי"ד
בן קלרה וזאב

סמ"ר אליהו בן אהרון הי"ד
בן יוסף ורחל

אליהו בן אהרון נולד בכ"ו באדר תש"י (15.3.1950) ברמלה. כאן למד בבית הספר היסודי, עד שעברה משפחתו להתגורר בעיר אשקלון. באשקלון סיים את לימודיו היסודיים, ואחר כך למד בבית הספר התיכון המקיף באשדוד, במגמה להנדסה.

משחר ימיו נודע כנער עליו, שמח בחלקו, ובעל לב טוב. למרות שמשפחתו החליפה כמה פעמים את מקומות מגוריה השתלב מייד בסביבתו החדשה, והתחבב על רעיו. אליהו עסק בנעוריו בהדרכת בני נוער, והיה ספורטאי מצטיין בתחום האתלטיקה הקלה, ומשחק כדור-הסל, כמו כן היה בעל ידע רב במשחק השחמט.

לצה"ל גויס בחודש אוגוסט 1968. לאחר ששירת שנה בקומנדו הימי, עבר אל השריון, והוכשר כמפקד טנק. הוא שירת כמדריך בבית הספר לשריון, וגם סיים קורס למדריכי אימון גופני.

לאחר שחרורו מצה"ל עבר תקופת מה בשרותי הבטחון, והחל ללמוד בפקולטה למדעי החברה באוניברסיטה העברית בירושלים.

אליהו בן אהרון נפל בכ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973), באיזור החווה הסינית. הוא נפגע מאש מטוסי אויב, שעה שעמד בצריח הטנק, והשיב אש.

על גבורתו במלחמה זו הוענק לו עטור המופת.

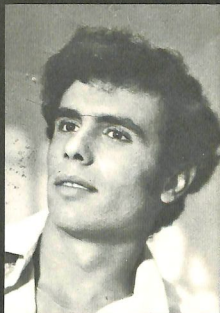
בן עשרים ושלוש בנפלו.

יואל בן יהודה נולד בפרדס חנה בכ' אב תשי"א (22.8.1951) למשפחה יוצאת תימן, שומרת מסורת, ומעורה היטב בחיי הארץ. הוא למד בבית-הספר היסודי דתי "ישרון", שבמקום מגוריו, והמשיך ללמוד בישיבה בני עקיבא "בית-שמואל" שבחדרה. בזמנו הפנוי עסק יואל בפעילות בתנועת "בני עקיבא", בחוגי ספורט שונים, והרבה לטיל בארץ.

לצה"ל התגייס במאי 1969. עבר טירונות בשרון, קורס נהגי טנקים, ועבר קורס מפקדי טנקים. רוב שרותו הצבאי עבר עליו בחזית סיני, במלחמת ההתשה, שם התגלה כחיל למופת, וכמפקד ברוך יוזמה, ומלא מרץ.

לאחר שחרורו מן השרות הסדיר, למד תיכנות מחשבים, ופנה ללימודי ההנדסאות. במקביל ללימודיו עבד לפרנסתו, כמנהל לעבודה בחברה לבנין. בנושא זה ביקש להתמחות בבית הספר להנדסאי בניין, שליך הטכניון בחיפה.

יואל בן יהודה נפל ב"ח בתשרי תשל"ד (14.10.1973). במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

סמ"ר יואל בן יהודה הי"ד
בן יעקב ומרים

בן עשרים ושתיים בנפלו.

סמ"ר יוסף (ג'ורג') בס הי"ד
בן מרתה וגדליה

יוסף (יוסי) בס נולד בכ"א תשרי תש"י (14.10.1949) בבואנוס איירס, שבארגנטינה. משפחתו הציונית הקפידה לחנכו ברוח של אהבת ישראל והמדינה. הוא למד בבית הספר היסודי בעיר הולדתו, ולאחר שעלה עם הוריו ארצה התקבל ללימודים במוסד החינוכי "בן-שמן".

חבריו של יוסי זוכרים אותו מתקופה זו כאיש תרבות, השואף להרחיב את אוסקו, וכבחור ענו וצנוע.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1968. הוא עבר קורס תותחני טנקים, וקורס מפקדי טנקים, ואחר כך שירת בקו התעלה במלחמת ההתשה.

לאחר שחרורו מן השרות הסדיר, החל לעבוד בשידורי ישראל, ובמקביל למד ספרות עברית, וספרות ספרדית באוניברסיטה העברית.

בירושלים הכיר יוסי את אהובה. השנים התכוונו להנשא זמן קצר לאחר מלחמת יום הכיפורים.

יוסי בס נפל ב"ג בתשרי תשל"ד (8.10.1973), בקרב בו שימש כטען-קשר.

בן עשרים וארבע בנפלו.

אפרים ברהום נולד בבגדד, שבעירק, בִּיָּזו חמוֹ תשׁ"ח (24.7.1948). שנתיים אחר כך עלתה משפחתו ארצה, והשתכנה בעיר פתח־תקוה. כאן למד אפרים בבית הספר העממי, ואחר כך המשיך בלימודיו בבית הספר התיכון־מקצועי "עמל", במגמה למכשירנות. אפרים גילה כשרון רב בנושאי השרטוט, הוא גילה חוש בגרות מפותח ביחסו לחבריו, שלא גרע מחוש ההומור המיוחד שלו.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1967. עבר קורס מקצועות טנקים, וקורס מפקדי טנקים. את יתרת שרותו הצבאי עשה בקו התעלה, בימי מלחמת ההתשה שירת בתפקיד של מפקד טנק, והמשיך בתפקיד של רב־סמל פלוגתי.

לאחר שחרורו מצה"ל החל לעבוד במקצוע ההידראוליקה בחברת "אל-על", ואחר כך התמנה לתפקיד מנהל עבודה.

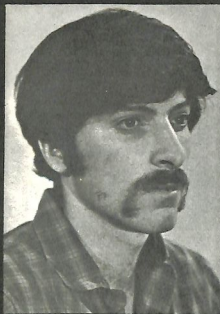
חדישים קודם שפרצה המלחמה, נשא לו לאשה את כרמלה.

אפרים ברהום נפל בקרב על צומת "לכסיקון"־"טרטור" בכ' בתשרי תשל"ד (15.10.1973). בהיותו בתפקיד מפקד טנק.

בן עשרים וחמש בנפלו.

רס"ל אפרים ברהום הי"ד
בן סביחה וכדורי

סמל ג'רלד (ג'רי) ברגמן הי"ד
בן רוברט ורודה

ג'רלד (ג'רי) ברגמן נולד בני' טבת תש"ח (16.12.1947) במרילנד, שבארצות-הברית. כהיותו בן ארבע עשרה הגיע ארצה יחד עם אימו, אחותו ואחיו הצעיר. כעבור שנתיים תורה המשפחה לחו"ל, אך ג'רי נותר בקבוץ גניגר.

ג'רי נקלט במהירות בביתו החדש, למרות קשיי השפה וההתסגלות. הוא היה נער עצמאי מאוד, בעל בהירות מחשבה והתבלט כספורטאי וכדורסלן מצטיין. בין היתר אימן את קבוצת הכדורסל של הקיבוץ.

עם תום לימודיו בבית הספר היסודי בגניגר המשיך ללמוד בבית הספר המקצועי באפיקים, ולאחר מכן יצא לשנת שרות שלישית בקבוץ גונן.

לצה"ל התגייס באוקטובר 1967. עבר טירונות בשריון, קורס תותחני טנקים, ובעת מלחמת ההתשה שרת כשנה באחת מיחידות קו סיני. לפני תום שרותו הצבאי עבר קורס משקי קשר, וסיים את שרות החובה בבית-הספר לשריון, כמדריך.

עם שחרורו מהצבא הסדיר, בנה לו ג'רי משפחה. הוא נשא לאשה את מרים, בת הקיבוץ, ונולדה בתם, שרון. המשפחה שהקים הפכה להיות מרכז חייו, והוא הקדיש לאשתו ובתו את מרבית עתותיו. במשך השתלב ג'רי בענף הרפת, והמשיך להיות המארגן והרוח החיה של קבוצת הכדורסל המקומית.

ג'רלד ברגמן נפל בכ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973) בקרב על החוה הסינית, שנודע לאבטח את ראש-הגשר לגדה המערבית. במלחמה נשא בתפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים ושש בנפלו.

אביחי ברגסון היה נכה צה"ל, והוא התנדב ליחידתנו בפרוץ מלחמת יום הכיפורים. כבוד היה לנו להימנות על חבריו.

הוא נולד ב־7 שבט תשי"ב (3.2.1952) במוסד החינוכי "אלוני יצחק", שברמות מגשה. בן ארבע היה עת עברה משפחתו לגור באשקלון, ובגיל תשע באה המשפחה לירושלים. כאן סיים את לימודיו בבית הספר העממי "יפה נוף", שבשכונת בית הכרם, ואחר כך למד בבית הספר התיכון שליד האוניברסיטה העברית. איש המצע והסקרנות היה. בין חבבייו: מולאות, צילום ונגינה, אך חיבה מיוחדת נודעה אצלו לטייס.

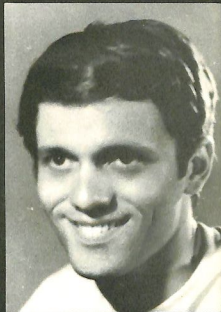
בחדש פברואר 1970 גויס לצה"ל ונשלח אל בית הספר לטייס, אלא שכעבור חצי שנה נופח מן החניכים, ונשלח לפי בקשתו אל חיל השריון. הוא סיים קורס מפקדי טנקים, ואת שרותו בחיל עשה בקו סיני. אביחי נפצע באימונים, ובשל כך נאלץ להיפרד מן הטנק, ועבר לתפקיד של סמל מבצעים.

לאחר שחרורו למד כלכלה ופסיכולוגיה באוניברסיטה העברית, והדרך בחוגים לטיסנאות בשני בתי ספר בעיר.

אביחי עסק בתחומים מגוונים ומעניינים: הרכבת מטוסים, טיולים, פעולות התנדבות בתחומים שונים, ושקע הרבה בקריאת ספרים.

אביחי ברגסון נפל בכ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973) מפגיעת פגז. אותה עת עמד בצריח הטנק, שפיקד עליו במלחמה.

בן עשרים ואחת כנפלו.

רס"ל אביחי ברגסון הי"ד
בן גרשון ומניה

שגן שלמה ברילובסקי הי"ד
בן סוניה ויצחק

שלמה (שלומיק) ברילובסקי נולד בתל-אביב בא' שבט תש"ו (3.1.1946). התחנך בנתניה, שם סיים בית-ספר עממי, ואח בית-הספר התיכון עיוני. שלמה התבלט בין חבריו בציוניו הגבוהים, ובהיותו ספורטאי מצטיין. שלמה היה חבר קבוצת הנוער בכדור-רגל של "מכבי נתניה".

שלמה התגייס לצה"ל בשנת 1965. עבר קורס מפקדי טנקים, וקורס קציני שריון, ושרת כמפקד מחלקה בגיוד טנקים. בעת מלחמת ששת הימים היה נתון בחופשת שחרור מצה"ל וקיבל פיקוד על פלוגת חיל רגלים, שלחמה בחזית סיני. במלחמת ההתשה שירת כמפקד מחלקה.

לאחר שחרורו מצה"ל למד סוציולוגיה ומכללה באוניברסיטה העברית, וקבל תואר ב.א. בהצטיינות. ערב המלחמה עמד בפני קבלת התואר השני. את לימודיו האקדמאיים שילב בעבודה במשרד התיירות, וכן במשרד המסחר והתעשייה.

שלמה ברילובסקי נפל בכ' בחשרי תשל"ד (16.10.1973), בעת הקרב על ציר "טירטור" ל"לכסיקון". בהיותו מפקד מחלקת טנקים.

בן עשרים ושבע בנפלו.

אורי ברקאי נולד בכ' חשון תשי"א (31.10.1950), בקיבוץ נען. כאן למד בבית הספר העממי והתיכון. בהיותו בכיתה ט' החל לעבוד בענף המטע בקיבוץ. כבר מגיל צעיר ניכרה בו התעניינות לקריאה ולמחקר. חיבה מיוחדת נודעה בו לספרות יפה.

לצה"ל התגייס בחודש אוקטובר 1969. עבר קורס תותחני טנקים, ואחר-כך קורס מפקדי טנקים.

בתפקיד מפקד טנק יצא אל קו התעלה, ונטל חלק במלחמת ההתשה. לאחר שחרורו מן הצבא התלבט בין רצונו לטייל ולתור בעולם, לחובת השיבה אל הקיבוץ, ובסופו של דבר חזר אל המטע, ואל חבריו.

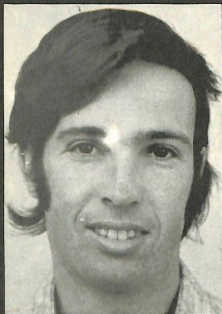
אורי היה סקרן, ובכל השטחים, שפנת אליהם ביקש למצות את העיקר. הוא זכור בחיוניות הרבה שפיעמה בו, ובשמחת החיים שלו.

אורי ברקאי נפל בי"ד בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על "מכשיר" בגזרה המרכזית.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר אורי ברקאי הי"ד
בן אלטקה ואברהם

סמ"ר חנן ברקוביץ ז"ל
בן מאיר ושושנה

חנן ברקוביץ נולד ב"ז אב תש"ט (12.8.1949) בקיבוץ "הענן". בהיותו ילד עברה משפחתו לשמרת, הקיבוץ שבגליל המערבי. כאן התחנך לצד בני כיתתו.

בהיותו בכיתב י"ב פרצה מלחמת ששת-הימים, וחנן וחבריו נטלו על עצמם לתפעל את החיים התקינים בקיבוץ.

בסוף חודש אוקטובר 1967 גוייס לצה"ל. עבר קורס נהגי טנקים, ואחר כך קורס תותחני טנקים. לאחר תקופת שרות בשריון, הוצב להיות מדריך בבית הספר לשריון. בחייו הפרטיים, כבשרותו הצבאי נודע תמיד באופיו הנוח, ובשלותו המופלגת.

הוא השתחרר מצה"ל בחודש אוקטובר 1970, נשא לאשה את חברתו יהודית, ויחדיו יצאו בני הזוג לטיול באירופה. אחר-כך החל לעבוד בנגרית הקיבוץ, והיה בין מקימי חוג השיט של המשק.

חנן ברקוביץ נפל בקרב הפריצה אל הגדה המערבית של התעלה, עת שרת כחוחחן טנק; היה זה בכ' בתשרי תשל"ד (ליל 15.10.1973).

בן עשרים וארבע בנפלו.

שמואל ברקמן נולד בי"ט באדר א' תש"ח (26.2.1948), בריגה שברוסיה. הוא למד שם בבית-הספר היסודי, וכשעלתה משפחתו לארץ המשיך ולמד בבית-הספר היסודי בקריית-ים. שם גם למד בבית-הספר התיכון "רודמן". כשסיים את לימודיו כאן למד הנדסאות בבית-הספר התיכון מקצועי "בשמת", להנדסאות ששייך לטכניון, ולמכון הטכנולוגי לישראל שבחיפה.

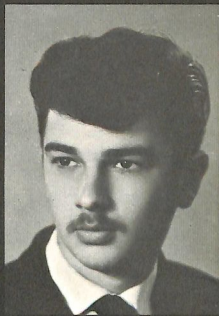
לצה"ל התגייס בחודש פברואר 1968. הוא עבר קורסים שונים בתחום החימוש, וגילה בהם מומחיות רבה.

"איש עדין, הנותן כבוד להורים ולבני המשפחה, ביישן ומסוגר בתוך עצמו" - כך כותבת עליו אשתו, הדס, שנשאה לו בחודש אוגוסט 1972.

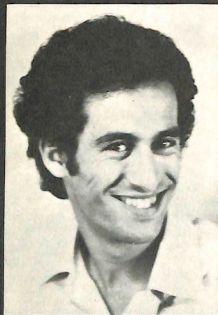
בעת שרותו הסדיר היה בתוקף תפקידו קרוב מאוד לקו האש, ופעמים רבות עמל על תיקון פגמים במנועי טנקים ממש בעצם הקרבות.

שמואל ברקמן נפל בכ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973), מפגיעה טיל אויב מצרי. במלמה שרת בתפקיד איש חימוש.

בן עשרים ושש בנפלו.

סמל שמואל ברקמן הי"ד
בן הלינה ובוריס

סמ"ר דן גול הי"ד
בן יחזקאל ודינה

דן גול נולד בכ"ו אלול תש"ח (30.9.1948) בירושלים. הוא למד בבית הספר היסודי, ואחר-כך המשיך לימודיו בבית הספר הממלכתירדתי "מעלה". דן הרבה לקרוא, והקדיש זמן רב לפעילות ספורטיבית בתחומי השחיה והאתלטיקה. הוא היה חבר בתנועת הצופים, ובמסגרתה קנה לו את רוב חבריו.

לצה"ל התגייס בחודש פברואר 1967. עבר קורס תותחני טנקים, והשתתף במלחמת ששת הימים, ובקרבות ההתשה. במשך שרותו היה מדריך בבית הספר לשריון.

לאחר שהשתחרר מצה"ל החל ללמוד כלכלה ומשפטים באוניברסיטה העברית, וקיבל תואר בוגר. הוא ביקש להמשיך בלימודים לקראת התואר השני. חודש לפני המלחמה החל לעבוד ככלכלן במשרד האוצר.

בפרוץ מלחמת יום הכפורים ניבא דני: "זאת תהיה מלחמה קשה ואכזרית", והעיר: "לא נהייתי מספיק מהחיים".

דן גול נפל בכ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973), בקרבות על צומת "לכטיקון"-"אושה", במערכה על הרחבת ראש הגשר. הוא מילא תפקיד תותחן.

בן עשרים וחמש בנפלו.

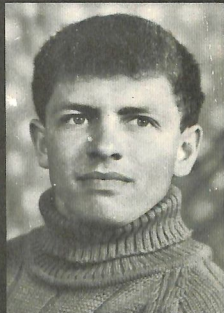
אליהו גולדהכט נולד בעיר וילנא, שבלטא בא' אייר תש"י (8.4.1950) להורים ניצולי השואה. בהיותו בן שמונה עקרה משפחתו לפולין, וכשמלאו לו תשע שנים עלתה משפחתו לישראל, ושוכנה בעיר בת-ים. עם סיום לימודיו בבית הספר העממי המשך בלימודים מקצועיים בבית הספר "אורט", והתמחה במגמת חשמל וקירור. הוא קנה לו תחביבים בתחום הספורט, הקריאה וההאזנה למוזיקה.

בחדש נובמבר 1968 התגייס לצה"ל. לאחר הטירונות עבר קורס תותחנות, וקורס מפקדי טנקים. את השרות עשה בקו התעלה במלחמת ההתשה.

לאחר שחרורו התמחה בעבודת החרטות, והחל לעבוד בתעשייה האווירית. הוא ביקש להתקדם, להמשיך בלימודים בקורס טכנאים מתקדם.

אליהו גולדהכט נפל בקרב על מוצב "טלוויה" בי"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973). במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר אליהו (אליק) גולדהכט הי"ד
בן אריה וסימה

סמ"ר טובי טובי (יום טוב) גולדנברג הי"ד
בן ליאון וסוזן

טובי נולד בחל"אביב בג' טבת תשי"א (12.12.1950). כאן למד שש שנים בבית הספר העממי "אליאנס". אחר כך עברה המשפחה להתגורר בכפר סירקין המוריק, שליך פתח תקווה. טובי השלים את לימודי בית הספר העממי בבית הספר "כצנלסון", ולמד לימודים תיכוניים במגמה למכשירנות בבית הספר המקצועי "עמל". הוא גילה נטיה למקצועות הריאליים, והשיג בהם ציונים נאים.

כשביקשנו מחבריו להעלות קוים לדמותו נזכרו מיד בחוש ההומור המקורי שלו, ובאהבתו לחברה ולסביבה.

עם גיוסו לצה"ל נשלח לטירונות בחיל השריון, ואחר כך עבר קורס תותחני טנקים וקורס מדריכי קשר. שרותו המבצעי עבר עליו בעיקר בתעלה, במלחמת ההתשה.

לאחר שחרורו מן השרות הסדיר החל לעבוד בתעשייה האווירית כמכשירן. היעילות והכשרון עמדו לו גם כאן, ולא יצאו ימים מרובים עד שהוטל עליו תפקיד של ניהול מחלקה.

טובי נפל בכ' בחשוני תשל"ד (בלילה שבין 16-15 בחודש אוקטובר). היה זה בקרבות לפריצת צומת הצירים "לכסיקון" ו"טרטור". במלחמה שימש בתפקיד תותחן.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

שני אחים תאומים היו אתנו בקרב — אהוד וחגי גורדון. הנאהבים והנעימים יצאו להגנת המדינה בחזית הדרום, ולא שבו עוד. אהוד נפל בקרב על מתחם "חמדיה". שלושה עשר יום אחר-כך נפל חגי על ציר "לכסיקן". הנאהבים והנעימים בשמים תהי מנוחתם.

הם נולדו בכ"ז ניסן תש"י (14.4.1950) להוריהם בנימין ומרים כמושב "שדמות דבורה", שבחבל תענך, וחגי בוגר מאהוד בחצי שעה בלבד. בני חמש היו, כשעקרה משפחתם לכפר מרדכי, הסמוך לגדרה.

כשסיים את לימודי בית הספר היסודי המשיך בלימודיו בכפר הנוער החקלאי "כנות". בימים אלה עסק הרבה בגידול דבורים, ואף הקים בעצמו מכוורת, ובה כמה עשרות משפחות של דבורים.

חגי היה איש העמל — חרוץ ומסור, שלבו בחקלאות. הוא אהב את החי והטבע, וחלם להקים לעצמו משק חקלאי.

לצה"ל התגייס בחודש מאי 1968. לאחר הטירונות עבר קורס נהגי טנק. במקצוע זה המשיך בכל שרותו הסדיר. גם הוא, כאחיו, שירת זמן רב בקן התעלה.

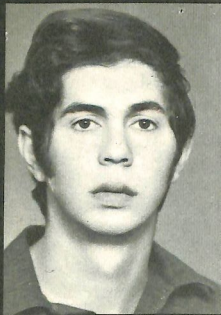
עם שחרורו חזר לכפר מרדכי, והתרכז בפיתוח המשק העצמאי, שרכש בסיוע משפחתו.

חגי גורדון נפל בכ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973), מפגיעת טיל אויב באזור החוה הסינית. יום אחד לפני כן נרע לו כי אחיו התאום, אהוד, נעדר בקרב. גם במלחמה שירת בתפקיד נהג טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר חגי גורדון הי"ד
בן בנימין ומרים

סמ"ר אהוד גורדון
בן בנימין ומרים

בבית הספר התיכון למד במגמה הספרותית. הוא הרבה בקריאה, והתברך בכושר זכרון מעולה. העיון בספרים הוביל אותו אל מסעות רחוקים, והעלה בו תהיה וסקרנות גוברים והולכים.

במחצית חודש נובמבר 1968, התגייס לצה"ל. הוא החל בסירת שריון, אך הוכשר למלא תפקיד נהג טנק. שרותו הצבאי עבר עליו בימי מלחמת ההתשה. אחר ששהה זמן ממושך בקו התעלה הועבר למפקדת גייסות השריון בתפקיד הדרכה.

בשלהי שנת 1971 השתחרר מצה"ל, והחל לעבוד בפיקוח על הייצור בחברת "אלתא", שבאשדוד. הוא נקלט היטב בעבודתו, וביקש להשתלם בה בבית הספר להנדסאים, שלייד אוניברסיטת תל-אביב.

אהוד גורדון נפל ב"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), במערכה לבלמת האויב המצרי בגזרה המרכזית בסיני. הוא מילא בקרב תפקיד איש צוות בטנק.

על גבורתו במלחמה הוענק לו עטור המופת.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

רמי גורן הוועק אל המלחמה מלימודיו באיטליה. הוא ניספה בעת נסיון לחלץ פצוע.

הוא נולד ביו"ג סיון תש"ח (20.6.1948) בגבעת שמואל, הסמוכה לתל-אביב. למד בבית הספר היסודי בקריית שלום, ואחר כך המשיך בלימודיו בעיר חולון. לאחר שלמד שנה אחת בבית הספר התיכון, עבר אל הפנימיה הצבאית שליד בית הספר הריאלי בחיפה. במסגרת הפנימיה עבר קורס צניחה.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1966. הוא ניסה כוחו בקורס טייס, אבל כעבור עשרה חודשים עזב את הקורס, והחל לשמש כסמל מחלקה בסיירת חטיבה 7. אחר-כך עבר קורס קצינים, וקורס קציני סיור, ובמלחמת ההתשה היה בקו התעלה בתפקיד קצין סיור.

לאחר שחרורו מצה"ל נסע ללמוד רפואה בבולוניה, שבאיטליה, וכשפרצה המלחמה היה נתון בתחילת השנה השלישית ללימודיו.

כשהגיע לארץ ניסה לאתר את היחידה ובינתיים לחם כמה ימים במסגרת אחת הסיירות, שבפקוד דרום. אחר-כך הצטרף אל צוות בית החולים, שהוקם ב"פארי".

רמי גורן נפל בכ"ח בחשרי תשל"ד (24.10.1973), היה זה בעת שהיה במסוק, שניסה לחלץ פצוע. המסוק נפל מפגיעת טיל אויב. בחטיבה שימש בתפקיד מפקד מחלקת סיור.

בן עשרים וחמש בנפלו.

סגן אברהם (רמי) גורן הי"ד
בן מרים ויעקב

סרן דוד גלזר הי"ד
בן מרים ואריה ז"ל

דוד גלזר נולד למשפחה שומרת מסורת בקיבוץ טירת צבי בט"ו בסיון תש"ח (21.6.1948). בקיבוץ התחנך, למד בבית הספר המשותף, וקיבל תעודת בגרות. דוד נודע תמיד כתלמיד מצטיין, וכרוח החיה בקרב בני כיתתו.

דוד חיבב ספורט, ובמיוחד אהב את משחק הכדור-עף. חיבה מיוחדת נודעה בליבו אל החי; הוא גידל כלב, תוכים, ודגים. לצה"ל התגייס בחדש ינואר 1967. עבר קורס מפקדי כיתות, ואחר-כך קורס קצינים. את רוב שרותו הצבאי עבר בחיל הרגלים המשוויץ — היה מפקד מחלקה, סגן מפקד פלוגה ואחר כך מפקד פלוגה.

לאחר שחרורו מצה"ל שב אל הקיבוץ, ונשא לו לאשה את רבקה. מנשואים אלה נולדה הבת יודפת.

דוד השתתף בקרבות מלחמת ששת הימים כחייל סדיר, ונלחם במסגרת קורס מכי"ם נח"ל במתחמי אום-כתף. הוא גם היה במלחמת ההתשה בתעלה.

דוד גלזר ביקש להמשיך בחייו בקיבוץ, ובמקביל להמשיך בלימודיו בכלכלה במכללה האזורית בצמת. גם בעבודת הקיבוץ ניכר באופיו הישר, בשלוותו, ובאופיו השקט.

דוד גלזר נפל בקרב על מתחם "מיסורי" בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973), בהיותו מפקד פלוגת חרמ"ש, לאחר מותו קיבל את "אות-המופת".

בן עשרים וארבע בנפלו.

גדעון גלעדי נולד בכ"ב טבת ת"ש (3.1.1940) בקיבוץ אשדות יעקב, בהיותו בן תשע עברה משפחתו לכפר יהושע, אחר כך לפתח תקוה ולבסוף השתקעה באשקלון.

לאחר סיום ביה"ס היסודי, למד בבית הספר החקלאי "כדורי". גדעון התגייס לצה"ל בחדש יולי 1957, ליחידת הנח"ל המוצנח, עם גרעין מבית ספר כדורי. הוא עבר קורס צניחה וקורס מפקדי כיתות. לאחר שחרורו מהצבא למד בקורס לקציני מכונות בחיפה.

בשנת 1961 נשא לאישה את רות ונולדו להם 2 בנים: דגן ועירן.
אחר כך עבד בחברת מקורות בצפון, ובהקמת סכר באיוור סדום — בשירות חברת מפעלי ים המלח, בשנת 1964 עבר עם משפחתו לעיר אשקלון.

לאחר שאמנון אחיו נפל במלחמת ששת הימים, התגייס לצבא הקבע, עבר קורס קציני שריון וקורס מפקדי פלוגות. במלחמת ההתשה שרת בקו התעלה, ועד מהרה קנה לו שם של מפקד נוצה ומוכשר.

לאחר מלחמת ההתשה השתחרר משרות קבע והחל להשתלם בקורס למנהלי מוסכים.

גדעון נפל ב-כ' בתשרי תשל"ד (15-16.10.1973) שעה שיצא בראש פלוגתו, שהובילה את כח הפריצה של האוגדה בדרכו אל הגדה המערבית.

על גבורתו במלחמה הוענק לו עיטור הגבורה.

בן שלושים ושלוש בנפלו.

רס"ן גדעון גלעדי הי"ד
בן דוד ועדה

סמ"ר דורון גרינוולד הי"ד
בן שושנה ויחזקאל

דורון גרינוולד נולד ביר"ב בשבט תש"י (30.1.1950), בקריית ביאליק, הסמוכה לחיפה. הוא למד בקריה בבית הספר העממי, ואחר כך המשיך ולמד בבית הספר התיכון בקריית חיים. דורון היה תלמיד מחונן ועסק בתחביבים שונים. בין היתר עסק: בטיסנאות (מדריך בנדנ"ע איר), בשחיה (היה מציל מוסמך) ובשיט — בעצמו בנה סירה.

לצה"ל התגייס בחודש יולי 1968. עבר קורס מקצועות טנקים, וקורס מפקדי טנקים. זמן רב היה בקו התעלה, בימי מלחמת ההתשה. במלחמה השתתף בקרבות שונים, וגילה בהם אומץ רב. אנשי הצוות שלו אומרים כי הציל את חייהם.

דורון גרינוולד נפל בכ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), בקרב על מתחם "דרום מיסורי".

על גבורתו בקרב, על דבקותו במשימה ודאגתו לחייליו קבל דורון, לאחר מותו, את עיטור "אוח המופת".

בן עשרים ושלוש בנפלו.

דובה'לה גרנק היה החלל הראשון של החטיבה. נפל מפגיעת רסיס פגז בעת ההפגזה בקרבת מוצב "חמדיה".

דובה'לה נולד בכ"ג תשרי תש"ט (26.11.1948) בעיר ליאון, שבצרפת, למשפחה שומרת מסורת. בן שלוש היה, כשעברה המשפחה לגור באורוגואי, שבדרום אמריקה. כשהיה בן שלוש עשרה עלתה המשפחה לארץ, והוא החל ללמוד בישיבה תיכונית שבחדרה.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1967. עבר קורס משקי חרמ"ש, ואחר כך סיים קורס קציני חיל רגלים. דובה'לה היה זמן ממושך בקו התעלה בימי מלחמת ההתשה. מילא תפקידים של קצין סיור, ומפקד מעוז בגזרה המרכזית. בימים אלה גילה אומץ רב בקרב, ואחריות רבה לחיליו.

לאחר שחרור מצה"ל נשא לאשה את זהבה. לזוג נולדו הבנות: עדית, וחגית. דובה'לה עבד כעמיל מכס בחברת ההסרטה "גבע". הוא התכוון ללמוד משפטים באוניברסיטה.

דובה'לה גרנק נפל ביו"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973). בצריח הטנק בהיותו קצין מבצעים של גיוד "עובד".

בן עשרים וחמש בנפלו.

סרן רב (דובה'לה) גרנק הי"ד
בן יוסף וחגה

סמל גרשון דוד הי"ד
בן מנחם וחנה

גרשון דוד נולד בקבוץ בית-השטה שבעמק בית' באב תש"ט, 3 באוגוסט 1949. כאן למד בבית-הספר היסודי וסיים את בית-הספר התיכון. בהיותו בכיתה י"א השתלב בהדרכת חברת הילדים של הקבוץ, והמשיך בה אחרי שחרורו מן הצבא.

כאיש חוסס וחברותי היה פעיל בקליטת חברים צעירים, שהצטרפו למשק ופיתח קשרים הדוקים עם יהודי התפוצה, שבאו לקבוץ. פיתוח מועדון לצעירים, הוגי ספורט, חוג צילום והאזנה למוסיקה היו תחביביו, ובאמצעותם הקרין על סביבתו.

בסוף חודש אוקטובר 1967 התגייס לצה"ל, ושרת בחיל-האוויר. לאחר שנה וחצי עבר אל השריון. סיים קורס תותחני טנקים ושרת במלחמת ההתשה בקו סיני.

עם תום שרותו הצבאי חזר למשק, וקבל לידייו את רכזו הפרדס בו התמחה כבר בהיותו תלמיד בית-הספר. בתפקיד זה עסק בשכלול שיטות העבודה, בהפעלת מערכות השקיה חדישות ושינוי שיטות הריסוס נגד מזיקים, שתודות להן נהפך פרדס בית-השיטה ל"נקי" ביותר בעמקים. את העבודה הזאת רצה לקשור עם חלומו להיות טייס. הוא ביקש חופש לשנה מן הקבוץ כדי להשיג רשיון טיס שיאפשר לו לרסס את הפרדס ואת שדות המשק מן האויר.

גרשון דוד נפל ביי"ט בתשרי תשל"ד (ליל 15.10.1973) בקרב על כבוש צומת "לכסיקן"-טרטור". היה זה קרב הפריצה של כוחותינו אל הגדה המערבית של התעלה. במלחמה שירת כטען-קשר.

בן עשרים וארבע בנופליו.

נתן דוידוביץ גולד בכ' בטבת תשי"א (11 בדצמבר 1950) בעיר חיפה, למשפחה שומרת מסורת. הוא למד בבית ספר ממלכתי-דתי בשכונת נוה שאנן, ואחר כך בבית-הספר התיכון דתי "יבנה". בלימודיו התגלה כתלמיד מחונן, ובעל שקדנות וחריצות.

לצה"ל התגייס בחודש פברואר 1969. עבר קורס נהגי טנקים, וחותחני טנקים, ואחר כך קורס מפקדי טנקים. בהמשך שרותו סיים בהצלחה גם קורס קצינים, והיה החניך המצטיין בקורס. אחר כך שימש זמן רב בחזית סיני, במלחמת ההתשה, ונשא בתפקיד קצין מבצעים גדודי.

לאחר שחרורו מצה"ל התקבל ללמודים בפקולטה למדעי המחשב בטכניון בחיפה. גם כאן התבלט בציוניו המעולים. בחופשותיו עבד כקצין בטחון בתפקידים שונים.

נתן היה ספורטאי מצטיין בענף הכדורסל, ואהב מאוד לעסוק בענפי ספורט המים.

נתן דוידוביץ נפל בכ"ה בחשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על כיבוש מחתם "מיסורי", במערכה על הרחבת ראש הגשר. בקרב בו נפל מילא תפקיד של סגן מפקד פלוגת טנקים.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סרן נתן דוידוביץ הי"ד
בן זאב ומלכה

סמל ראשון יוליאן דודון הי"ד
בן יוסף (פרוים) ומרייטה

יוליאן דודון נולד בכ"ט טבת תש"ח (10.1.1948) בבוקרשט, שברומניה. בהיותו בן ארבע-עשרה עלתה משפחתו לישראל. הוא למד שנתיים בבית-הספר החקלאי "בן-שמון". שנתיים נוספות למד במגמה הריאלית בבית-הספר "תיכון-חדש" בתל-אביב.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1966. עבר טירונות, וסיים קורס תותחנים לטנקי שרמן. בתפקיד תותחן נלחם במלחמת ששת-הימים. לאחר המלחמה עבר הסבה מקצועית לטנק הפטון, וסיים קורס מפקדי טנקים. את ירת שרותו הצבאי הוציא בקו סיני בקרבות ההתשה.

לאחר שחרורו מצה"ל למד ביאלווגיה באוניברסיטת תל-אביב, וקיבל תואר בוגר. בעת לימודיו עבד במרכז למיכון משרדי, והתמחה בתכנון מחשבים ותכנותים.

בחדש מרס 1972 נשא לו לאשה את יהודית, ולווג הצעיר נולדה הבת רויטל. רויטל נולדה חרדיים קודם לנפילתו בקרב.

יוליאן דודון נפל בי"ז בתשרי תשל"ד (16.10.1973—15), בקרב הפריצה לגדה המערבית של התעלה. הוא מילא תפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים ושש בנפלו.

אהוד דוניגר נולד בד' באייר תשי"ג (19.4.1953) במנצ'סטר שבאנגליה. בשנת 1956 עלתה משפחתו לישראל, והתיישבה במושב "הבוניס", הסמוך לחיפה. אהוד למד בבית הספר היסודי בקיבוץ נווה-ים, ואחר כך בבית הספר האיזורי "כרם מהר"ל" ובבית הספר התיכון-חקלאי בכפר גלים.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1971. עבר קורס מקצועות טנקים, קורס מפקדי טנקים, קורס קציני שריון, וקורס שלישים. אחר שירת בתפקיד קצין קישור של גדוד "עובד".

הוריו של אהוד, וחבריו, יזכרו אותו תמיד כבחור חברותי ועליו. הוא חיבב שחיה, וניגן בתופים בתזמורת. אהוד התכוון לשאת לאחר שחרורו לאשה את חברתו דפנה.

אהוד דוניגר נפל בג' בתשרי תשל"ד (15.10.1973) בקרב הפריצה לגדה המערבית של התעלה, לאחר שהתנדב להיות איש צוות בטנק.

בן עשרים בנפלו.

סג"מ אהוד (הוורד) דוניגר הי"ד
בן דוד ורות

סמל ישראל דעוס הי"ד
בן זכריה וזהורה

ישראל דעוס נולד בחימן בל' כסלו תש"ט (1.1.1949). בהיותו תינוק עלתה משפחתו לישראל, במסגרת מבצע "מרבד הקסמים", והתיישבה במושב אחיעזר הסמוך ללוד. כאן למד ישראל בבית הספר העממי, ואחר כך המשיך בלימודיו בישיבת "בני עקיבא", "נווה הרצוג".

משתר ימיו נתגלה בו כשרון למוזיקה. הוא ניגן באקורדיאון ובמפוחית פה, והנעים בקולו הערב המסלסל שירי עם תימניים.

לצה"ל התגייס בחודש פברואר 1967. עבר קורס תותחני טנקים, ונלחם בחזית המצרית במלחמת ששת הימים, ובמלחמת ההתשה.

לאחר שחרורו מצה"ל חזר למושב, ועבד בעבודות הקלאיות שונות עד שהגיע לתפקיד מנהל עבודה במשתלת "המד", שבמקום.

ישראל דעוס נפל בכ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973), בקרבות על הרחבת ראש הגשר. הוא מילא תפקיד טען קשר.

בן עשרים וחמש בנפלו.

מנחם הולנדר נולד ביי"ח כחשון תשי" (29.10.1950), בחיפה. מנחם למד בכפר-הסידים, לשם עברה משפחתו. כשיצאה המשפחה בשליחות הסוכנות היהודית לוינה שבאוסטריה, המשיך מנחם את לימודיו בבית-הספר היהודי האמריקאי. כששבה המשפחה לארץ למד בבית-הספר התיכון בקריית-אתא.

חבריו מאותן שנים זוכרים אותו כנער עליו ותלמיד חרוץ ושקדן. כהיותו נער נפטרה אמו.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1968. הוא עבר קורס מקצועות וקורס מפקדי טנקים, ושרת זמן ממושך בקו התעלה, בימי מלחמת ההתשה.

לאחר שתוררו החל ללמוד בחוגים לסוציולוגיה ולמדע המדינה באוניברסיטת חיפה. כאן הכיר את רבקה, ובראש חודש אדר תשל"ג, באו השניים בברית הנשואין.

מנחם הולנדר נפל ביי"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על מוצב "טליויה", במערכה לבליתת האויב המצרי בגזרה המכוינת בסיני. הוא מילא תפקיד של מפקד טנק.

לאחר מותו הוענק לו תואר ב.א. מטעם אוניברסיטת חיפה.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר מנחם הולנדר הי"ד
בן משה וחנה ז"ל

רס"ל דוד הורנשטיין הי"ד
בן שלמה ושפרה

דוד הורנשטיין נולד ביי"ד בשבט תשי"י (1.2.1950), בתל-אביב. כאן למד בבית-הספר היסודי "גאולה" ובבית הספר התיכון הריאלי "מונטיפיורי". התעמק בלימודים, והצטיין במקצועות הריאליים. אח זמנו הפנוי הקדיש לתחביביו הרבים: גידל דגי נוי באקווריום, שיחק בכדורגל במסגרת קבוצת בית"ר תל-אביב, וניצל את כישוריו הטכניים לבניית טלסקטס, לצפיה בכוכבים, ומכשיר רדיו.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1968. עבר טירונות שריון, וקורס נהגי טנקים, ובשלב מאוחר יותר של שרותו גם קורס מפקדיי-טנקים. את רוב שרותו הצבאי הסדיר עשה בקו התעלה במלחמת ההתשה. דוד התבלט ברצינותו, בהקפדתו על ביצוע הפקודות כנדרש, ובדוגמא האישית שנתן לחייליו.

כשהשתחרר, החל ללמוד בקורס להנדסאי אלקטרוניקה במסגרת שיעורי ערב של הטכניון, וביום עבד בחברת "טלרד" במחלקת ההתקנות.

דוד, שנראה לכאורה כבישן, היה למעשה בחור עליו, הממהר להתחבב על הסובבים אותו. הוא ביקש להנשא לחברתו, מלכה, ב-31 באוקטובר.

דוד הורנשטיין נפל בכ"ה תשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על כיבוש מוצב "מיסורי", במערכה על הרחבת ראשי-הגשר בשמשו בתפקיד מפקד טנק.

בן עשרים וארבע בנפלו.

יגאל הללי נולד בתל-אביב בכ"ה שבט תשי"י (12.2.1950). את לימודיו עשה בבית הספר היסודי "הגליל" בנווה צה"ל, ובבית-הספר המקצועי "אורט", שבאבו-כביר, במגמה למכונאות. זמנו הפנוי הוקדש למגוון של תחביבים — הוא היה ספורטאי מעולה, שיחק כדורגל, עסק בשחיה, בדייג וברכיבה על סוסים.

לצה"ל ולשריון התגייס בחודש נובמבר 1967; ועבר קורס נהגי טנקים. בתפקיד זה שימש במשך כל שרותו הצבאי הסדיר, אותו עשה בבית הספר לשריון. יגאל גם שרת בקו התעלה, כחיל נועז ואמיץ. גם במלחמה שימש בתפקיד זה.

לאחר שחרורו מצה"ל התקבל לעבודה בסוכנות למכונות. לעבודה זו הקדיש את מרבית זמנו ומרצו. בחודש יולי 1971 נשא לאשה את בתיה, ולמשפחה הצעירה נולדה הבת רוטל.

יגאל התבלט בתכונות של טוב-לב ונדיבות, הוא ניחן באופי נוח ועליו, שחבב אותו על כל אלו שהכירוהו.

יגאל הללי נפל בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973), בקרב על כיבוש מתחם "מיסוריי", במערכה על הרחבת ראש-הגשר.

על גבורתו במלחמה הוענק לו עטור העוז.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמל יגאל הללי הי"ד
בן משה ואסתר

שרן שמואל ויגדור הי"ד
בן יעקב ומינה

שמואל ויגדור נולד בחיפה בכ"ו אלול תש"ט (20.9.1949). כאן למד בבית הספר היסודי, ואחר-כך המשך בבית הספר התיכון המקצועי "שפרינצק". קודם לגיוסו לצה"ל השתלב בפנימייה הצבאית של חיל החימוש. כבר מילדותו גילה כשרון טכני.

לצה"ל התגייס בחודש מאי 1967. הוא הוצב לחיל החימוש, ושימש כמכונאי טנקים ב"פיקוד צפון". אחר כך היה בקורס קצינים, ובהשלמה מקצועית של קציני חימוש. עם סיום ההשלמה התמנה כאחראי להקמתה, ולהפעלתה של סדנה לתיקון טנקים בסיני. הוא המשיך לשרת כקצין בשרות קבע בגדוד ברמת הגולן. בעבודות אלה גילה יכולת לאילתור, ולתושיה בפתרון בעיות טכניות, שהתגלעו בכלי הרכב.

בחודש ינואר 1971 נשא לאשה את אביבה, ומנישואים אלה נולד בנם לירן. עם שחרורו משרות הקבע החל לעבוד ברשות לפיתוח אמצעי לחימה.

שמואל ויגדור נפל ב' בחשורי תשל"ד (6.10.1973). בחאונת דרכים בדרכו אל מחנה היחידה. תפקידו הקבוע היה קצין חימוש גדודי.

בן עשרים וארבע בנפלו.

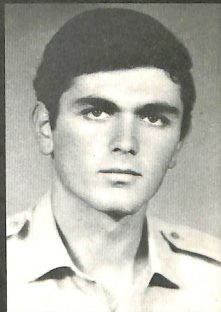
אריאל ויינר נולד בא' שבט תש"י (19.1.1950) בירושלים. הוא למד שש שנים בבית-הספר היסודי בשכונת קריית משה, ואחר-כך למד שש שנים נוספות בבית הספר התיכון, שלייד האוניברסיטה העברית. הוא גילה יחס רציני ומעמיק ללימודיו, וידע לשלב שקדנות בלימודים, עם פעילות ספורטיבית וחברתית. הוא היה מדריך בתנועת הצופים, ואחר-כך שימש כראש גדוד בשבט "מודיעין".

לצה"ל התגייס בחודש פברואר 1968. עבר קורס חותחני טנקים, קורס מפקדי טנקים, ואחר-כך עבר בהצלחה קורס קצינים. תקופה ארוכה שירת בקו סיני בקרבות ההתשה. בימים אלה התגלה כמפקד אהוד ואמין, המגלה יחס אחראי ומסור לפיקודיו.

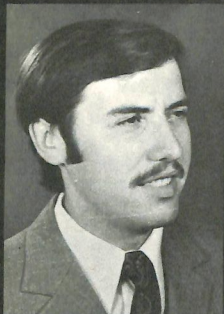
לאחר שחרורו מצה"ל למד כימיה וכלכלה באוניברסיטה העברית. במקביל עבד במכון למחקר על-שם פלק. הוא המשיך לעסוק בפעולות הדרכה, ובין היתר יצא בקיץ 1971 לארצות-הברית, והדריך שם נוער מקומי.

אריאל ויינר נפל בכ"ד בתשרי תשל"ד (20.10.1973), בקרב על כיבוש איזור "דרום מיסורי", במערכה על הרחבת ראש-הגשר. הוא מילא בקרב תפקיד מפקד מחלקת טנקים.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סגן אריאל ויינר הי"ד
בן ישראל וחסייה

סמל חיים וולף הי"ד
בן יצחק ופרידה

חיים וולף נולד בכ"ב תשרי תש"י (15.10.1949) ברומניה להוריו, ניצולי שואת אירופה. בהיותו בן עשר עלתה משפחתו לישראל, וקבעה את מגוריה בעיר עכו. חיים החל ללמוד לימודים תיכוניים בבית הספר המקצועי על שם יוסף שפרינצק, ואחר-כך למד שנה נוספת בפנימייה התיכונית בשכונת בית וגן בירושלים.

עם גיוסו לצה"ל מצא אפיקים נרחבים לנטייתו הטכנית בחיל החימוש. לאחר הטירונות עבר קורס מכונאי טנקים והוכשר לתפקיד טכנאי צריח. בתפקיד זה שרת במלחמת ההתשה בסיני.

לאחר שחרורו מן השרות הסדיר השתלם בקורס שנתי למדריכי מכוונות במגדיל, והשלים את לימודי הבגרות בשעורי ערב. אחר-כך החל לעבוד כמורה למכוונות בבית-הספר המקצועי דתי בטבריה, ונשא לו לאשה את חברתו חביבה.

הסבלנות, שעמדה לו בתיקון צריחי טנקים תחת אש אויב העניקה לו גם אורך רוח ביחסו לתלמידיו. הוא פתח את דלתו בפניהם, וסייע להם גם לאחר שעות הלימודים.

חיים וולף נפל בכ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973), מפגיעת טיל אויב בחניון כוחותיו על ציר "לכסיקון". במלחמה שימש בתפקיד מכונאי טנק.

בן עשרים וארבע בנפלו.

שמעון ועקנין נולד בעיר טבריה בי"ב תמוז תש"י (27.6.1950). לפני כן הגיעו הוריו לישראל ממרוקו. הוא למד בעיר בבית ספר עממי, והמשיך לימודיו בישיבה הדתית בכפר הרואה. כעבור שנתיים חזר לעיר הולדתו, וסיים את לימודיו בבית ספר תיכון דתי. בלימודיו גילה נטיה מיוחדת למקצועות הריאליים, והתבלט בשקדנותו. שמעון היה ספורטאי מצטיין, ושיחק בקבוצת הכדורגל של "אליצור" בטבריה.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1968. עבר קורס נהגי טנקים, וקורס מפקדי טנקים. את שרותו עשה בקו התעלה בימי מלחמת ההתשה.

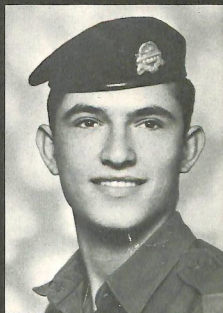
עם שחרורו החל ללמוד במכינה שבטכניון, ואחר כך למד בפקולטה לתעשייה וניהול שבמוסד. הוא הצטיין בלימודיו ונבחר כאחד מראשי אגודת הסטודנטים של הטכניון.

הוא ביקש להמשיך בלימודיו לתואר שני, ולהשתלם בארצות-הברית.

שמעון ועקנין נפל בי"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על מתחם "טלביוויה", במערכה בלילמת האויב בגזרה המרכזית בסיני. הוא שימש בתפקיד איש צוות בטנק.

על גבורתו במלחמה הוענק לו עטור המופת.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר שמעון ועקנין הי"ד
בן עמרם ווהרה

סמ"ר נדב ורדי הי"ד
בן יעקב ומרתה

נדב ורדי נולד בבת-לאביב בו' תשרי תשי"א (18.9.1950) כבן יחיד להוריו. בהיותו תלמיד בבית הספר התיכון יצאו הוריו לשליחות בארצות-הברית, ושם השלים את למודיו ולמד שנה אחת בקולג'. הוא גילה נטייה מיוחדת לכתיבה עתונאית.

בחדש אוקטובר 1968 הגיע לישראל מארצות-הברית, וגויס לשריון. עבר טירונות, מקצועות ואחר כך קורס מפקדי טנקים. את שרותו עשה בקו התעלה במלחמת ההתשה.

לאחר שחרורו מצה"ל למד שנתיים ספרות אנגלית באוניברסיטה תל-אביב.

נדב ורדי נפל בכ' בתשרי תשל"ד (16.10.73), בעת שיחידתו פתחה בקרב הסחה. אותה עת פרץ צה"ל אל הגדה המערבית של התעלה. במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

מרדכי וילבר נולד בו' אדר תש"ז (27.2.1947) ברומא, שבאיטליה, שם שהו הוריו במחנה מעבר, קודם לעלותם ארצה. המשפחה עלתה לישראל כעבור שנה, והתישבה בתל-אביב. מוטי למד בבית ספר יסודי בעיר, ואחר-כך למד בבית הספר התיכון "עירוני ז", שב'פנ. תחביביו: קריאת ספרים ועיסוק בענפי ספורט שונים.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1965. עבר קורס תותחני טנקים, קורס מפקדי טנקים, וקורס קצינים. הוא השתתף במלחמת ששת הימים, וכאיש מילואים שהה תקופות ממושכות בקו התעלה, בימי מלחמת ההתשה.

לאחר שהשתחרר מן השרות הסדיר החל ללמוד באוניברסיטה בחוגים לכלכלה ולראיית חשבון. בחודש יולי 1972 נשא לאשה את שושנה. בנה הראשון של המשפחה נקרא בישראל אלדר.

מוטי ביקש להמשיך בלימודיו לתואר שני במינהל עסקים, ובמקביל רצה לפתוח משרד עצמאי לראיית חשבון.

מרדכי וילבר נפל ב"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על מיתחם "טלויויה", במערכה בלילמת האויב המצרי בגזרה המרכזית. הוא מילא תפקיד מפקד מחלקת טנקים.

על גבורתו במלחמה הוענק לו ציון לשבח מאת מפקד האוגדה.

בן עשרים ושש בנפלו.

סגן מרדכי וילבר הי"ד
בן חיים ושרה

סמ"ר דב־אליהו זינגרמן הי"ד
בן משה ז"ל ובלה

דב־אליהו זינגרמן נולד ב־כ"ט בתמוז תשי"ב (22.7.1952), בעיר אשקלון, כבן יחיד להורים נצולי השואה. אחר־כך עברה המשפחה להדר יוסף. כאן למד בבית הספר העממי, ואת לימודיו התיכוניים עשה במדרשיית "נועם", שבפרדס חנה.

דב הצטיין, הן בלימודי הקודש, והן בלימודי החול. הוא שימש כמדריך בתנועה הנוער "בני עקיבא", וגילה משהר ימיו חוש מוזיקאלי מפותח — הוא השתתף במקהלות, ופעמים רבות היה "בעל קורא" לפני הקהל בבית הכנסת.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1970. עבר קורס נהגי טנקים, וקורס תותחני טנקים. אחר־כך היה זמן ממושך בבית הספר לשריון. הוא ביקש ללמוד רפואה, וגם עבר בהצלחה את הבחינות ללימודים למקצוע זה.

בתקופת שרותו הצבאי נפל אביו למשכב. דב שירת בצבא ביום, ובלילות סעד את אביו. האב, משה ז"ל מת ב־27 באוקטובר 1973. לבו לא יכול היה לשאת את המתח, שבהעדרות בנו.

דב־אליהו זינגרמן נפל ביי"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על מתחם "מכשיר", בעת קרבות הבלימה בגזרה המרכזית. הוא מילא תפקיד תותחן.

בן עשרים ואחת בנפלו.

יצחק זלצמן נולד בכ"ה בסיון תשי"א (29.6.1951) בתל-אביב, בה למד בבית-הספר העממי ע"ש שאול טשרניחובסקי, והמשיך לימודיו במגמה הריאלית בבית-הספר התיכון "גאולה". היה בחור שקט, מסוגר, וביישן במגע עם זרים. טוב לבו והגינותו גרמו להרבה מחבריו שיתקרבו אליו, והוא לא חס על כל מאמץ בכדי לעזור להם בעת הצורך.

לצה"ל התגייס באוגוסט 1969, עבר טירונות בשריון, קורס תותחני טנקים, ובשלב מאוחר יותר קורס מפקדי-טנקים. חלק ניכר משרותו הסדיר עשה בקן התעלה במלחמת ההתשה. התבלט כחיל מסור, מצטיין, ויעיל מאוד בתפקידים, אותם מילא.

כשהשתחרר מצה"ל התקבל ללמודים באוניברסיטת תל-אביב, בחוגים לניאוגרפיה ופילוסופיה. כאן התגלה במלוא כשרונותיו ויכולתו, ויעידו על כן הציונים המעולים שהשיג.

יצחק חי בצניעות, הסתפק באשר היה לו, ובלימודיו באוניברסיטה מצא עניין וטיפוק.

יצחק זלצמן נפל בכ"ד בתשרי תשל"ד (20.10.1973), בקרבות להרחבת ראש הגשר, כשהוא משמש ראש צוות בטנק.

בן עשרים ושתיים בנופלו.

סמ"ר יצחק זלצמן הי"ד
בן יהושע ויפה

סגן אהרון זמיר (הנדורגר) הי"ד
בן אפרים ז"ל ופועה

"...כשנלחמים אין אני מסוגל לכתוב על המלחמה. היא פשוט לא נכתבת במילים. יותר מדי אש, יותר מדי דם, ומה עוד, כשרבים הם אלה, שאינם יכולים לכתוב יותר", — כתב אהרון בגלויה לביתו מן המלחמה, ושהגיעה לאחר מותו.

איש הקיבוץ והעמל, האחריות והאהבה לזולת, זהו אהרון זמיר. הוא נולד ב"ח תשרי תש"ו (13.10.1946). בקיבוץ גבעת חיים מאוחד. בן שבע היה כשלוקח ממנו אביו.

בשנת 1965 התגייס לצה"ל. שימש כנהג טנק, אחר כך עבר קורס מפקדי טנקים, ובמלחמת ששת הימים לחם בהיותו חניך בקורס קצינים. אחרי המלחמה סיים את הקורס ושרת בגדוד הסיוור האוגדתי עד לשחרורו מצה"ל. הוא שב אל הקיבוץ, יוצא אחר כך לשנת התנדבות בקיבוץ "עין זיון", שברמת הגולן.

ביתו החדש שימש כר נרחב לפעילותו היוצרת ולמרצו. הוא עבד בגן הירק וסייע לקליטתן של משפחות חדשות בקיבוץ הצעיר. כאן שימש גם בחפקיד האחראי על הבטחון ורכו הבניה.

אהרון זמיר נפל בקרבות על הרחבת ראש הגשר בכ"ג בחשוי תשל"ד (19.10.73), במלאו חפקיד של מפקד מחלקת טנקים.

בן עשרים ושבע בנפלו.

אשר זפרני נולד בט"ו ניסן תשי"ב (10.54.1952), בליל סדר פסח, בעיר קובלנקה, שבמרוקו. שבע שנים מלאו לו עת עלתה משפחתו לישראל, והתיישבה בקריית שמונה. כאן סיים את לימודיו בבית הספר היסודי בהצטיינות יתרה. הוא המשיך בלימודיו בבית הספר התיכון במקום.

לצה"ל התגייס בחודש נובמבר 1968, עבר טירונות בשריון, קורס תותחני טנקים, וכן קורס מפקדי טנקים. עם סיום הקורס נשלח אל התעלה, ולחם לצד חבריו במלחמת ההתשה.

לאחר שחרורו החל ללמוד בסמינר למדריכי נוער "בבית ברל", שבצופית. הוא סיים את לימודיו בקורס, עבר את בחינות הבגרות, וחזר לקרית שמונה להיות מדריך נוער. הוא ריכז את מועדון "הנוער העובד והלומד" בקריה. הנהגת התנועה בחרה בו להיות חבר במשלחת מדריכי נוער, שהייתה אמורה לצאת לגרמניה. מועד צאתה של המשלחת היה כחודש וחצי לאחר תחילת המלחמה.

אשר זפרני נפל בכ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973) בקרבות להרחבת ראש-הגשר. במלחמה מילא תפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים ואחת בנפלו.

סמ"ר אשר (פרוספר) זפרני הי"ד
בן משה ומומה

סמל שלמה זרמסקי הי"ד
בן צפורה ונתן

שלמה זרמסקי נולד בט"ז תשרי תשי"א (27.9.1950) בתל-אביב למשפחה שעלתה ארצה זה לא מכבר, ונשלחה למעברת מחנה-ישראל. את שנות ילדותו ואת השנתיים הראשונות בבית-הספר היסודי עשה בלוד, וכשעברה המשפחה להתגורר בתל-אביב, סיים בה את בית הספר היסודי. עם סיומו למד שלמה שנתיים בבית ספר פרטי לפקידות, ועבד במקצועו החדש במשרד לפרסום.

בזמנו הפנוי נהג שלמה לשחק כדורגל, במסגרת קבוצת "מכבי תל-אביב". חבריו הרבים מאותה תקופה זוכרים את התלהבותו מהמשחק ואת טוב ליבו ומסירותו להוריו ומשפחתו.

לצה"ל התגייס שלמה בשנת 1968. הוא עבר קורס נהגי טנקים בחיל השריון, ועשה את כל שירותו הסדיר כנהג טנק ביחידת הסיוור האוגדתי בקו-סיני, משך כל תקופת מלחמת ההתשה.

עם שחרורו הצטרף לעבודה בתעשייה האווירית, שבמסגרתה עבר קורס לחריטה וכרסום.

שלמה זרמסקי נפל בקרב על "מיסורי" בכ"ה בתשרי תשל"ד (1.10.1973), כששימש כנהג טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

אשר נולד בעיר מדינן שבחונגיס, למשפחה שומרת מצוות, בחודש אייר תשי"ב (מאי 1951). בהיותו בן שנתיים עלתה המשפחה לארץ, והתיישבה בעיר צפת. בעיר זו למד בבית הספר היסודי ובבית הספר התיכוני דתי "ישיבת צפת". כבר מילדותו גילה גישה עצמאית לחיים, וניסה להקל ככל האפשר על בני משפחה.

הוא גויס לצה"ל בחודש פברואר 1969, לחיל השריון. נטל חלק במלחמת ההתשה, ואחר כך סיים קורס מפקדי טנקים. בהמשך שרותו היה מדרוך בקורס מפקדי טנקים הוא זכר ימים אלה כיסים בחייו.

עם שחרורו מצה"ל החל בלימודיו בפקולטה להנדסה ולניהול בטכניון בחיפה. הוא השתכר לצורך מחייתו ולימודיו משלל עבודות מגוונות, כמו: הדרכה, בנאות, שרברבות וכו'.

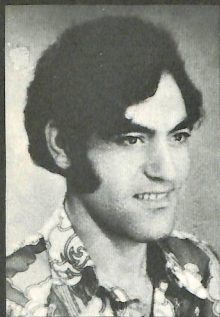
למרות סדר יומו הדחוק, הקדיש מומנו לטיפולם של ילדים בני משפחות מעטות יכולת.

אשר חדר נפל ביו"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), בקרב על כיבוש מיתחם "מכשיר", בהיותו בתפקיד מפקד טנק.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

סמ"ר אשר (מסעוד) חדר הי"ד
בן יוסף ושרה

סמל יחזקאל חיו הי"ד
בן סלים ופרחה

יחזקאל (חיו) חיו נולד בל' תשרי תשי"א (11.10.1950) בעירק. שנה אחר כך עלתה המשפחה לישראל, וגרה בעיר תל-אביב. כאן למד והתחנך.

יחזקאל למד את מקצוע הגורנות מאביו, והשלים את לימודיו במסגרת החינוכית של הנוער העובד והלומד. בשעותיו הפנויות עסק בספורט, ובעיקר בכדור רגל ובכדור סל.

לצה"ל התגייס בחודש פברואר 1968. עבר קורס נהגי זחל"ם, ואחר כך עבר קורס נהגי מיכליות תיילוק. את יתרת שרותו עשה במחלק אימונים של גייסות השריון.

לאחר שחרור מצה"ל נשא לו לאשה את אסתר, ולשנים נולדה הבת פרחא. יחזקאל כלכל את משפחתו הצעירה מעבודתו כנהג בעיריית תל-אביב, ואחר כך ממקצוע הגורנות, שחזר אליו, והגיע לרמת מקצועית גבוהה.

יחזקאל חיו נפל בג' בחשוון תשל"ד (29.10.1973), כשנפגע ממוקש ימי, בעת חציית האגם המר. המלחמה מילא תפקיד של נהג טנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

יהודה אריה חן-ציון נולד ב־27 באפריל 1951 ברמת-גן, כבן בכור למשפחה שומרת מסורת, ומושרשת היטב בארץ. הוא גדל והתחנך במושב "חמד", שליד "בית-דגן". את חינוכו התיכוני קיבל בישיבת בני עקיבא, בנחלים. שם למד במגמה הריאלית.

בחדש מאי 1969 התגייס לצה"ל, וסיים כחניך מצטיין קורס תותחני טנקים. אחר-כך הוצב לאחת מחטיבות סיני, ונפצע במלחמת ההתשה. הוא שהה שלושה שבועות בבית חולים, וחזר ליחידתו. את שרותו הצבאי סיים כמש"ק הקשר ביחידה. לאחר שחרורו מצה"ל החל לעבוד בחברת ביטוח, ובמקביל למד באוניברסיטת בר אילן. הוא סיים לימודי שנה א' בפקולטה למדעי החברה.

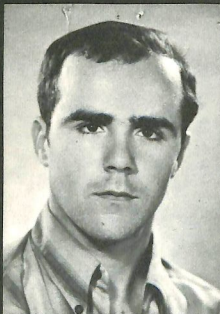
חיבה מיוחדת נודעת בליבו לטיולים. הוא הרבה לטייל בארץ עם חבריו ועם חניכיו, בני חנוצת "בני עקיבא".

יהודה אריה חן-ציון נפל בקרב ההבקעה בגזרה המרכזית בכ"א בתשרי תשל"ד (17.10.1973) במלחמה מילא תפקיד איש צוות טנק.

בן עשרים ושתיים בנפלו.

סמ"ר יהודה אריה חן-ציון הי"ד
בן מלטיה ואליהו

מאיר טובול הי"ד
בן יעקב ורחל

מאיר נולד במרוקו בט' חשון תש"ח (23.10.1947), למשפחה שומרת מסורת ומרובת ילדים. כעבור מספר שנים עברה המשפחה להתגורר בעיר אורן שבאלזיר, שם למד שש שנים ראשונות של בית-הספר העממי. הצטיין בלימודיו ואף דלג על פני כיתה. באפריל 1961 עלתה המשפחה ארצה והתיישבה באשדוד, בה סיים את לימודיו בבית-הספר העממי "רמב"ם", ולאחר מכן המשיך לימודיו במגמה עיונית-הומניסטית בבית הספר התיכון המקיף שבעיר מגוריו.

מאיר, שהיה נער רגיש מאוד ליופי, מוזיקה ואמנות, פיתח לעצמו את החביב הצילום האומנותי, ואף הקים לעצמו מעבדה לפיתוח תמונות שצילם. הוא גם הרבה לעסוק בציור, בו גילה כשרונות בלתי מבוטלים.

לצה"ל התגייס בחודש אוגוסט 1967 עבר טירונות בשרון, וקורס נהגי טנקים, תפקיד שמילא ביחידה מבצעית לאורך קו תעלת סואץ משך כל תקופת מלחמת ההתשה.

עם שחרורו מצה"ל, החל לימודיו באוניברסיטה העברית בירושלים בחוגים למדע המדינה ולסוציולוגיה, והשתלם במכונים האמריקאים להשכלה בכתב בנושאי רדיו ואלקטרוניקה. במקביל גם עבד כפקיד במפעל למוצרים רפואיים.

מאיר היה בחור שקט ובישן, והצטיין בחריצותו, טוב-ליבו ומסירותו למשפחתו. הוא תכנן לעבוד מספר שנים, כדי שיוכל להמשיך בלימודים האקדמיים.

מאיר טובול נפל בשבי האויב בכ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973). בהתקפת כוחותינו על מוצב "מיסורי", שם שימש כאיש צוות בטנק. נפטר בשבי כעבור השעה ימים, בד' חשון תשל"ד (30.10.1973).

בן עשרים ושש בנפלו.

גרשון טייכמן נולד בלוד, בט"ו באלול תש"י (28.8.1950) להורים ניצולי השואה. בהיותו בן חמש עברה משפחתו להתגורר בעיר רמלה. כאן למד בבית הספר היסודי. באותם הימים היה חבר בתזמורת העירונית, ובתנועת הצופים. אחר כך עברה המשפחה להתגורר בעיר בני-ברק, וגרשון השלים את לימודיו התיכוניים בבית-ספר טכני.

בעת מלחמת ששת הימים היה תלמיד תיכון, והתנדב לפעולות עזרה שונות בעורף.

בחדש אוגוסט 1968 התגייס לצה"ל. בין היתר עבר קורס תותחני טנקים, וקורס מקצועות.

עם שחרורו מצה"ל החל לעבוד במפעל "מוטורולה". שם עבר קורס לייצור מעגלים מודפסים, והיה בין מקימי מחלקה מיוחדת, שעסקה בתחום זה.

בשלהי שנת 1971 נשא לאשה את חביבה, חברתו מנוער. לצידה ביקש לבנות לו בית בישראל. גרשון ניכר באהבת החיים שבו, ביחסו החם לזולת, ובאהבתו לארץ-ישראל.

גרשון טייכמן נפל מפגיעת טיל אויב באיזור החווה הסינית בכ"ו בתשרי תשל"ד (22.10.1973). במלחמה שרת בתפקיד תותחן.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמל גרשון טייכמן הי"ד
בן שרה ויוסף

סמ"ר מרדכי (מוטף) טל הי"ד
בן אברהם ולאה

מוטי טל נולד ב'כ' באב תש"י (3 באוגוסט 1950), בעיר רחובות. את לימודיו היסודיים עשה בעיר תל-אביב. אחר כך הצטרף לחברת הנוער של קיבוץ גבעת השלושה הסמוך לפתח-תקוה. כאן סיים את לימודיו, והתגייס לצה"ל בחדש נובמבר 1968.

מלכתחילה ביקש מוטי לשרת בנח"ל, אך לאחר שהגדעין שהיה בו התפרק, הגיע לשריון. עבר קורס נהגי טנקים, ואחר-כך שרת בקו סיני בימי מלחמת ההתשה. שנה לפני תום שרותו עבר קורס מדריכי קשר, והמשיך את שרותו בבית הספר לשריון בתפקיד הדרכה.

עם תום שרותו הסדיר הצטרף להוריו, שבקיבוץ "אורים", שבנגב, ועבד כרפתן. חצי שנה קודם לפרוץ המלחמה, נשא לו לאשה את ויקי. ויקי הרתה לו. בנם נולד חמישה וחצי חודשים לאחר שנפל, והוא נקרא בשמו: מרדכי.

מרדכי טל נפל ב'כ' בחשרי תשל"ד (15-16.10.1973), בקרב הפריצה לגדה המערבית של תעלת-סואץ. בהיותו בתפקיד איש צוות בטנק.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

חיים טלמור נולד בו"ח שבט תשי"י (5.2.1950) בתל-אביב. בהיותו רך בשנים עברה משפחתו לגור בעיר בת-יים ושם למד חיים בבית-הסודי. אח"כ המשיך ולמד בבית-ה"ס התיכון במקום. משחר ימיו נודעה בו אהבה ללמודים. הוא היה מופת לחבריו ושמחת לב הוריו ומוריו.
בבית-ה"ס התיכון למד במגמה הריאלית. בעת מלחמת "ששת הימים" התנדב לטייע בבית-ה"ח "דונולוי". בשנת 1968 התגייס לצה"ל ולשריון.
הוא עבר טירונות וקורס מפקדי טנקים, ושרת בקו התעלה במלחמת ההתשה.

לאחר שחרורו מצה"ל ערך טיול בחוץ לארץ, החל ללמוד באוניברסיטת תל-אביב.

חיים טלמור נפל בעת הקרב על מתחם "מכשיר" בו"ג תשרי תשל"ד (9.10.73), בעת ששרת בתפקיד טען קשר. חיים הובא למנוחות ב-9.5.74.

בן עשרים ושלוש בנפלו.

סמ"ר חיים טלמור הי"ד
בן שמעון ופרידה